

КЛІНІЧНІ ПРОЯВИ ГІПЕРМОБІЛЬНОГО СИНДРОМУ У ДІТЕЙ ТА ПІДЛІТКІВ

Брага Т.В., студ. 5-го курсу

Науковий керівник – доц. Шищук В.Д.

СумДУ, кафедра анестезіології і реаніматології

Гіпермобільний синдром (ГМС) – один з головних проявів дисплазії сполучної тканини, характеризується підвищеною амплітудою рухів в суглобах, їх нестабільністю в поєднанні зі змінами суглобової і м'язевої систем. ГМС може бути причинним фактором багатьох патологічних синдромів враження опорно-рухового апарату і таких хвороб як хронічні артрити, остеоартроз, анкілозуючий спондиліт і ін.

Представлений аналіз обстеження 27 дітей і підлітків з ГМС в віці від 4 до 16 років. Хлопчиків було 16, дівчаток – 11.

Хворі пред'являли скарги на біль в суглобах, переважно колінних і гомілковоступневих (51,9 %). У переважної більшості – 18 (66,7 %) пацієнтів артралгії ні з чим не були пов'язані, у п'яти (18,5 %) – біль виникав після фізичних навантажень, у чотирьох (14,8 %) – біль в суглобах пов'язаний зі зміною погоди.

Припухання суглобів під час артралгій виникало у восьми (29,6 %) хворих. У семи (26 %) обстежених дітей мав місце грубий хруст в колінних суглобах. У п'яти (18,5 %) пацієнтів була диспластична конфігурація колінних суглобів. У всіх пацієнтів з ГМС відмічались різного ступеня вираженості стигми дизембріогенезу.

Серед обстежених дітей легка ступінь ГМС виявлена у 6 (22,2%), виражена – у 18 (66,7 %), генералізована – у 3 (11,1 %). Найбільш важкі зміни були в суглобах верхньої кінцівки. Виражена і генералізована ступені ГМС зустрічалися в віці до 11 років.

ГМС відносно нова нозологія і потребує подальшого дослідження